

КОФИ АЊИДОХО (KOFI ANYIDONO), рођен 1947. у Гани, један је од најпознатијих афричких песника. Професор је универзитета у Гани, писац, критичар и есејиста. Пише на енглеском и еве језику. Потиче из породице традиционалних приповедача и певача народа Еве. Објавио је следеће збирке поезије: *Елегија револуције (Elegy for the Revolution)*, 1978; *Жејџа нащих снова (A Harvest of Our Dreams)*, 1985, 1998; *Дејџе Свејџа (Earthchild)*, 1985; *Лојџика њреџака и каријџски блуз (Ancestral Logic and Caribbean Blues)*, 1992; *Хвалебна њесма земље: њесме наде и љубави и брује (Praise song for the land: poems of hope & love & care)* 2002; *Месџо њо имену дом и друје њесме (The place we call home and other poems)* 2011. У песничком раду Ањидохо на посебан начин спаја традицију свог језика са европским и светским културолошким и књижевним вредностима. Докторирао је на Универзитету Тексас, Остин, САД. Добитник је почасног доктората Универзитета у Глазгову. Члан је многих удружења за проучавање афричке уметности и лауреат високих међународних награда и признања. Састављач је неколико антологија савремене афричке поезије. Ове године добио је међународну награду за поезију Златни кључ Смедерева на фестивалу Смедеревска песничка јесен. (В. Х.)

ЈОВИЦА АЋИН, рођен 1946. у Зрењанину. Пише песме, кратке приче и есеје, преводи с немачког, француског и енглеског. Објављене књиге: *Унакрџи дивљина њамђења*, 1970; *Изазов херменеуџишке*, 1975; *Паукова њолиџишка*, 1978; *Шљунак и маховина*, 1986; *Поеџишка расџиројџива*, 1987; *Друје сенке крајџких сенки*, 1991; *Поеџишка кривоџворења*, 1991; *Униџиџиџи њосле моје смрџи*, 1993; *Гаџања њо њејелу – о изџнанџивима и лоџорима*, 1993; *Аџокаџиџа Саџ – наџрџи о Божанџивеном маркизу*, 1995; *Лејџиџров сановник*, 1996; *Неземаџске њојаве*, 1999; *Љуба Појџовиџ – одисеја једне сенке*, 2000; *Лебдеџи објекџи*, 2002; *Ко хоџе да воли, мора да умре*, 2002; *Мали еројџски речник срџској језика*, 2003; *Сениџиџа и друџи раскази* (на македонском), 2005; *Дневник изџнане друџе*, 2005; *Голи демони / Наџе жене* (коаутор-илустратор М. Милетиџ), 2006; *Прочиџано у џвојџим очима*, 2006; *Шеџиџа њо крову – сабрани црџеџи Франца Кафке*, 2007; *Голи џриџповеџач – о којечему изџубљеном и наџеном*, 2008, 2011; *Уџџе океана и друје џриче*, 2011; *Поеџишка кривоџворења – у џраџању за обманама*, 2013;

Јеванђеље по мајарцу и друге приче о сийним свейим иренуцима, 2013; *Сродници*, 2017; *Кроз блајо и осйала умишљања*, 2017; *Украдени роман*, 2018; *Пилой ирамваја*, 2019; *Полазећи од краја свейа*, 2020; *Све збој ваздуха – око ирийоведања*, 2021; *Дозвола за бицикл*, 2021; *Бања и друге йоследње приче*, 2021; *Писани йуйеви. Приче изабране из Океана*, 2022; *Докйор ирийоведања – Кафка*, 2022; *Ходочащје у Согому*, 2022.

НАТАША БАНОВИЋ, рођена 1992. у Новом Саду. Добитница је Бранкове награде Матице српске за 2021. за рад „Поетика барокне књижевности у збирци 'Пландовања' Ивана Џива Бунића”. Ради као демонстратор у настави на Филозофском факултету у Новом Саду, на Одсеку за српску књижевност.

МИРЈАНА БОЈАНИЋ ЋИРКОВИЋ, рођена 1985. у Прокупљу. Докторанд, асистент на предметима Теорија књижевности, Тумачење књижевног дела, Методологија науке о књижевности, Наратологија и Теорије читања и интерпретације на Филозофском факултету у Нишу. Ужа област интересовања: савремене теорије читања, посткласична наратологија, постколонијалне студије. Објављује у домаћим, регионалним часописима и зборницима радова са домаћих и међународних научних скупова.

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент Српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Главни и одговорни уредник портала Поента. Пише поезију и књижевну критику. Књига песама: *Узбеник свакодневице*, 2021.

НЕВЕНА ВАРНИЦА, рођена 1975. у Новом Саду. Дипломирала 1998, магистрирала 2008, а докторирала 2014. на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, где предаје. Области интересовања и истраживања су јој дубровачка књижевност, књижевност ренесансе и барока, стара српска књижевност, историја културе, авангардна књижевност. Објављена књига: *Српски средњи век кроз истйорију и лејенду* (коауторка Наташа Половина), 2017.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. је био главни и одговорни уредник *Лејојиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друго лице*, 1998; *Ойий*, 2004; *Руб*, 2010; *После руба*, 2020. Књиге есеја, критика и огледа: *У видик у сийха*, 1978; *Слајање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружје*, 1988; *Образац и чин – ојледи о роману*, 1995; „*Певач*” *Бошца Пејировића*, 1998; *Ојледи о Вељку Пејировићу*, 2000; *Главни йосао*, 2002;

Профили и ситуације, 2004; *Размена дарова – оледни и записи о савременом српском јесницијву*, 2006; *Савременост и наслеђе*, 2006; *Критичке разгледнице*, 2008; *Трајања и сведочења*, 2011; *Оледни и Иви Андрићу*, 2013; *Сродства и раздаљине – оледни и дневнички записи*, 2014; *Осматрачница – књижевне и оштите теме*, 2016; *Међу својима*, 2020. Приредио више књига српских писаца.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише студије, есеје и књижевну критику. Редовни је професор на Филолошком факултету у Београду, дописни члан Српске академије наука и уметности и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Критичареви парадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пајетике ума” (о јесницијву Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караџић*, 1990; *Хазарска џризма – џумачење џрозе Милорага Павића*, 1991; *Књижевни оледни Данила Кица*, 1995; *Кроз џрозу Данила Кица*, 1997; *О џоезији и џоеџици српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – моџи и жрџва*, 2011; *Иван В. Лалић и џемачка џрика – једно и џиџерџекџуално иџираживање*, 2011; *Милуџин Боџић џјесник модерне и вјесник аванџарде – о џоезији и џоеџици Милуџина Боџића*, 2020. Приредио више књига српских писаца.

ДРАГАН ДРАГОЈЛОВИЋ, рођен 1941. у Пилици код Бајине Баште. Пише поезију, прозу и есеје, преводи с енглеског. Књиге песама: *Кућа на саџу небеском*, 1974; *Мимоходи*, 1976; *Треће лице раџа*, 1978; *Сџаџиџа*, 1983; *Сџабло невидљиве џодине*, 1986; *Друџа сџрана неба*, 1986; *Календар снова*, 1987; *Сунце изнад Шумарица*, 1987; *Небеска Србија*, 1990; *Књџа џубави*, 1992; *Завичај смрџи*, 1994; *Дозивање Боџа*, 1995; *Иза седме џоре*, 1997; *Изабране џесме*, 1997; *На аџџралним кайџама*, 1998; *Усмена џовесџи заборава*, 2001; *Гласови даљине*, 2005; *Изабране џесме*, 2006; *Књџа џубави и друџе џесме о џубави (избор)*, 2008; *Траџови наџеџ живоџа*, 2008; *Песме / Роетас (двоџезично)*, 2009; *На џрџовима Вавилона*, 2010; *Дозивање Боџа / Invoking God (двоџезично)*, 2012; *Изабране и нове џесме*, 2014; *Лесџве џаџриџарха Павла*, 2017; *Од Хиландара до Осџроџа*, 2018; *Сам насуџроџ себе*, 2021. Романи: *Велика, мала џкола*, 1986; *Под јужним крсџом*, 2002; *Докџорова џубав*, 2006; *Не забораџи свој дом*, 2009; *Мали роман о кенџурима*, 2010; *У земљи коала*, 2012; *Ако џоџеџ на џаџ џуџ*, 2012; *Роман о буџилу*, 2022. Књиге прича: *Веверанова женидба* (за децу, друго издање под насловом *Брезин син*, 2005), 1985; *Приче из Аусџралије*, 2004; *Америчке и друџе џриче*, 2008; *Лакоџа несџаџања*, 2011. Објавио и књиге *Пуџоџиси*, 2016. и *Релиџија као судбина*, 2022, а приредио: *Од срца до завичаја*, песничка антологија југословенских исељеника Америке и Канаде, 1989.

ЖАКЛИНА ДУВЊАК РАДИЋ, рођена 1975. у Новом Саду. Доктор књижевних наука, бави се теоријом и историјом књижевности, пише есеје, студије и књижевну критику. Објављене књиге: *Аутобиографија, фикција и ја*, 2011; *Естетика аутописне рејорџаже*, 2021. Учествовала у изради *Енциклопедије Досићеана*, 2021. као један од аутора и члан редакционог одбора.

ФАТА ЕГАНОВИЋ, рођена 1991. у Шапцу. Основне и мастер студије завршила на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, одбранивши мастер рад „Мит о Златном добу у поетици Марина Држића”. Бави се истраживањем дубровачке књижевности, а нарочито је занимају споне између старе и нове књижевности, тј. однос између традиције и модерности и то највише преко истраживања мита. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Крило*, 2006; *Помози да река њече*, 2010.

ПАВЛЕ ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Студент је на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику, а бави се и превођењем поезије и прозе са енглеског и на енглески језик. Књига песама: *Икар и Месија*, 2019.

НАТАША КАТИЋ, рођена 1996. у Руми. Дипломирала је 2019. године српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. На истом факултету је 2020. одбранила мастер рад „Мотив прелубе у прози Светолика Ранковића” и уписала докторске академске студије. Области интересовања: српска књижевност 19. века, књижевност српског реализма и ране модерне.

СИМОНИДА ЛОНЧАР, рођена 2001. у Врбасу. Студенткиња је четврте године на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Пише прозу и есеје. Ауторка је књиге *Пнеума* која је 2022. године награђена у оквиру Едиције „Прва књига Матице српске”.

СЛОБОДАН МАНДИЋ, рођен 1947. у Сутјесци код Зрењанина. Дипломирао је на Катедри за општу књижевност са теоријом Филолошког факултета у Београду. Пише прозу, књижевну критику и есеје. Књиге приповедака: *За временом киџа*, 1977; *Пејољешка*, 1985; *Колонистии* (документарне приче), 1996; *Ситаница њоље* (старе и нове приповетке), 2003; *Повраћак у земљу њрича*, 2022. Књиге есеја: *Сенџандрејске баџије*, 1999; *Врџ њосџодина Реџенџаја*, 2018. Романи: *Време очева*, 1988; *Хроника на њџуџиџених куџа*, 1994; *Каирос*, 1998; *Некрџиџени дани*, 2007; *Изџубље-ни едем*, 2011; *Очев нови манџаџи*, 2016; *Кружџок на злаџни њоџон*, 2018;

Панонски њалимјесети, 2019; *Дух њриче и друја имена*, 2020; *Рејина Панонија*, 2021. Живи у Сутјесци.

АЛЕКСАНДРА МАНЧИЋ, рођена 1961. у Београду. Есејиста и преводилац, бави се темама из хиспанских књижевности и култура, проблемима превођења и међукултурне размене. Руководилац је одељења теорије књижевности и уметности у Институту за књижевност и уметност у Београду. Докторску тезу „Традуктолошки приступ проблему културе странца” одбранила је на Аутономном универзитету у Мадриду. Преводи са шпанског, француског, италијанског и енглеског (превела више од педесет књига). Објављене књиге: *Проверзије – ољеди о џијанским ѡреводима из срјске књижевности*, 1999; *Вејрењаче на језик – дневник ѡревођења Дон Кихота*, 2005; *Моје тело није обмана маџије – Сервантјесове веџијце*, 2009; *Превод и криџика*, 2010; *Прјетом ањела ѡ снеју – ољед из мисџике*, 2010; *Сџвари које нас ѡревазилазе – увод у ѡревођење идеја*, 2013; *Ђордано Бруно и комуникаџија*, 2015; *Ејзоџизам и канибализам – ѡрансмисџе друја и аванјардни облици ѡревођења*, 2017; *Мисџика и ојресџа*, 2020.

ЛЕЛА МАРКОВИЋ, рођена 1971. у Призрену. Основну школу и гимназију завршила је у Призрену, а дипломирала на Правном факултету у Београду. Објављене књиге поезије и прозе за одрасле и децу: *У ѡиџрази за собом* (поезија), 1997; *Ејлоа* (поезија), 1999; *Срјски Јерусалиме* (поезија), 2001; *Срце ми луја севером* (поетски текстови за музику), 2002; *Калдрмом ка јују* (роман), 2004; *Рагосница* (поезија и проза за децу), 2005; *Шја је љубав* (поезија), 2006; *Бајке за лаку ноћ* (проза за децу), 2008; *Срменица* (роман), 2008; *Завештне ѡсме* (поезија), 2013; *Ткачи сребра* (роман), 2016; *Давид и Голијат и још 19 сџарозавештних ѡрича у сџиху за децу* (поезија за децу), 2017; *Шја ѡ ѡсму мори* (сонетни венац, са Ђорђем Чукаловићем), 2017; *Чџај како су најисали* (поезија за децу), 2018; *Краљ Пејтар Први у Призрену* (поема и проза), 2018; *Небеско ѡлајно* (поезија), 2019; *Good Night Fairy Tales* (*Бајке за лаку ноћ*, на енглеском), 2020. Приредила више антологија, хрестоматија и зборника. Живи и ради у Београду.

СЛАВОЉУБ МАРКОВИЋ, рођен 1952. у Јаковљу код Алексинца. Пише поезију и прозу, живи у Београду. Објављене књиге: *Историјски циклус – Пловно сџање истџрије*, 1982; *Киџа из језика*, 1994; *Дрво у двоџију*, 1997; *Паралелна Библиѡека*, 2000; *Пробуди ме да се ѡрам*, 2009; *Пловно сџање истџрије*, 2012; *Побунио сам се живоѡмом*, 2015. Језички циклус – *Значења и ѡроџезе*, 1998; *Градиво*, 1993; *Досада усвојених речника*, 1995. Надауторски циклус – *Зидине Рајџане*, 2009; *Пројекат* (коаутор Р. Рупљанац), 1994. Циклус прича – *Бизнис, рај, ѡрноѡраџија*, 2007;

Филм и остијали римејкови, 2008; *Истијиснуџо из живојџа*, 2012; *Уџијиснуџо*, 2016; *Пејџ будуџних романа*, 2018; *Сџпрајџејџе*, 2019.

ДИМИТРИЈЕ МИЛЕНКОВИЋ, рођен 1935. у Нишу. Дипломирао је југословенску и светску књижевност на Филолошком факултету у Београду. Низ година је био новинар, уредник и директор у новинским и издавачким кућама, директор нишког Народног позоришта и издавачке куће Градина. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Пријџијомљена свејџлосџи*, 1964; *Којџна*, 1972; *Глас џријџајџеља*, 1974; *Сонејџи о Науси*, 1979; *Осмех је најџдраџи џосџи*, 1980; *Срџе сџавача*, 1985; *Појџој и небеса* (избор), 1988; *Senza Noe* (Без Ноја, на италијанском језику), 1990; *Поврајџак у Наусу*, 1991; *Језџро*, 1995; *Сићевачке визије*, 1996; *Таложење смисла*, 1999; *Усхијџи и сан*, 2003; *Мој црнобели свејџ*, 2004; *Иза дубокој свејџа*, 2008; *Велико јујџро џубави*, 2015; *Сџеван Сремац и сџџари Ниш*, 2017; *Бранко Миљковић – судбински џлас џесника*, 2020; *Језик бојова – са џесницима вековима*, 2022; *Дубоки дамари земље*, 2022. Приредио више књига и антологија.

МАРКО НЕДИЋ, рођен 1943. у Гајтану код Лесковца. Пише прозу, огледе, студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Кућа у џољу*, приповетке, 1970; *Мајџа џоетџске џрозе*. *Сџудија о Расџку Пејџровићу*, 1972; *Нова кријџичка ојредељења*, 1973; *Писџи џосле I свејџској рајџа као кријџичари*, 1975; *Сџџара и нова џроза*. *Ољеди о срџским џрозаисџиима*, 1988; *Кријџика новој сџијла*, 1993; *Основа и џрича – ољеди о савременој срџској џрози*, 2002; *Проза и џоетџика Мирослава Јосића Вишњџића*, 2008; *Сџилска џрејџијџања – сџудије и ољеди о срџској џрози грује џоловине XIX и џрве џоловине XX века*, 2011; *Између реализма и џосџимодерне – сџудије и ољеди о срџским џисџима грује џоловине XX века*, 2012; *Поврајџак џричи – ољеди о савременој срџској џрози*, 2017; *Чарање и џлејџење џриче – ољеди о савременој срџској џрози*, 2017; *Трајно и џролазно – кријџике и есеји о срџској књижевности и кулџури*, 2018; *Кријџички ојџиси – ољеди о срџској џрози*, 2020. Приредио више књига.

ЈАНА ПЕТРОВИЋ, рођена 1998. у Београду. Бави се дубровачком књижевношћу од ренесансе до рационализма. Научне радове и приказе објављује у периодици.

ГОРДАНА ПОКРАЈАЦ, рођена 1970. у Врбасу. Професор је на Катедри за компаративну и светску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Аутор је радова везаних за упоредне релације античке и дубровачке књижевности, као и књга из области рагузеологије: *Од Хекубе до Аџшаманџа – ка изворима дубровачке ренесансне џрајџејџе*, 2010; *Најсџџарији дубровачки џејџраркисџи и античџко наслеђе*, 2012; *Античџке рефлексије у џоетџици и џоезији дубровачке ренесансе*, 2016.

ЕМИЛИЈА ПОПОВИЋ, рођена 1996. у Лозници. Основне и мастер студије српске књижевности и језика завршила је 2020. године на Филозофском факултету у Новом Саду. Поред писања, бави се глумом и певањем. Члан је Драмске секције Филозофског факултета у Новом Саду. Тренутно је запослена у Центру за културу „Вук Караџић” у Лозници. Поезију и научне радове објављује у периодици.

ТАЊА РАКИЋ, рођена 1980. у Лозници. Бави се ренесансном и барокном књижевношћу старог Дубровника, као и везама старе дубровачке књижевности и српске књижевности двадесетог века. Дипломирала и завршила мастер студије на Групи за српску књижевност и језик са општом књижевношћу Филолошког факултета у Београду, где је 2017. године одбранила докторску дисертацију „Дубровачке маскерате”. Предаје на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима у звању доцента. Радове, чланке, студије и приказе објављује у стручној периодици. Монографија: *Дубровачка књижевност у српској историји књижевности: речник истраживача* (група аутора), 2016.

ЗОРАН СЛАВИЋ, рођен 1945. у Зрењанину. Завршио Филолошки факултет у Београду. Пише поезију, прозу, књижевну, позоришну и ликовну критику, као и публицистику и радио-драме. Аутор је великог броја телевизијских пројеката разних жанрова. У два маха је био главни и одговорни уредник часописа *Улазница* и дугогодишњи уредник културе на Телевизији Нови Сад. Књиге прича: *Самоћа*, 1972; *Пожар је дно леђа*, 2007. Романи: *Скок у несаницу*, 1985; *Ујед времена*, 1998; *Повраћак у самоћу*, 2000; *Валтиер Бењамин у међуградском аутобусу*, 2011; *Осврто, повраћак ираје*, 2019. Књиге песама: *Привид сребра*, 1974; *Испирање завичаја*, 1982; *Покривен историјом*, 1995; *Излазак из слике*, 1996; *На њлажи сликарској*, 1997; *Удес равношеже*, 1998; *Сво година касније*, 2004; *Перон, одлазака нема*, 2016. Књига есеја: *Писање заборава*, 2005. Књига позоришне критике: *У мајици позоришне стварности*, 2018. Књига путописа: *Путовање путописом*, 2021. Историографска проза: *Уледници ироменој града – Зрењанин, Пејровград, Бечкерек*, 2022. Живи у Зрењанину.

ДАНКА СПАСОЈЕВИЋ, рођена 1982. године. Основне и мастер академске студије завршила је на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета у Београду. Од 2010. је запослена у Народној библиотеци „Стефан Првовенчани” у Краљеву као библиотекар, а од 2018. године ангажована као руководилац Службе за развој и матичне послове. Аутор је петнаест стручних радова из области књижевне критике и библиотечко-информационе делатности, објављених у стручној периодици и тематским зборницима. Живи у Краљеву.

НИНА СТОКИЋ, рођена 1996. у Шапцу. Основне и мастер академске студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2020. године одбранила мастер рад „Чудо у српској драми XX века – Пекић, Симовић, Ковачевић”. Истражује савремени роман и савремену драму, пише есеје и књижевну критику, објављује у периодици. Координатор је Драмске секције Филозофског факултета у Новом Саду.

ВЕРА ХОРВАТ, рођена 1954. у Смедереву. Историчар уметности, магистрала је на Катедри за историју уметности на Филозофском факултету у Београду. Радила је у образовању и култури, бави се уредничким и приређивачким радом. Пише (на српском и руском језику) поезију, прозу, есеје, огледе, књижевну и ликовну критику, преводи с руског, енглеског, пољског и бугарског. Аутор је и преводилац преко тридесет књига. Члан је Словенске академије књижевности и уметности, Бугарска, Удружења књижевника и Удружења књижевних преводилаца Србије. Добитник је више националних и иностраних признања и награда за поезију и преводилаштво. Живи и ради у Београду.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бексџиво*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живои*, 2013; *Мржња, њријайељсџиво, удваранье, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбургске сџене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен, у свеџу*, 2007; *Мемоари њреживеле*, 2008; *Злаџна бележница*, 2010; *Ајрис Мердок, Пешчани замак*, 2004; *Црни њринц*, 2005; *Флен О’Брајен, На реци „Код две џџице”*, 2009; *Мишел Фејбер, Исџод коже*, 2003; *Киша мора џасџи*, 2004; *Лиза Скотолажн, Последња жалба*, 2004; *Луиз Велш, Тамерлан мора умреџи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са меџком*, 2010; *Томас Франк, Освајање кула: бизнис кулџура, конџракулџура, усџон хџи конзумеризма*, 2003; *Ралф Елисон, Невидљиви човек*, 2014.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ